

at det vilde være langt fornuftigere — jeg siger, vel at mærke, ikke, at det vilde være fornuftigt, men jeg siger, det vilde være fornuftigere at tale om vort Angreb, vort Angrebsvæsen, end at tale om vort Forsvar og vort Forsvarvæsen.

Den ærede Krigsminister siger, at vor eneste Opgave skal være at forsvare vor Neutralitet. Jeg maa sige, at jeg ikke forstaar, hvad Meningen er dermed; thi naar man med en Krigsmagt skal forsvare sin Neutralitet, saa er man dog ikke længere neutral, saa er man i Krig. Nu vil man sige, at Meningen er, at man vil true dem, der ville angribe os, og at der i forrige Aarhundrede f. Eks. var en bebaudet Neutralitet, hvoraf Danmark var Medlem. Meningen var den, at en Del til Dels store Magter sluttede sig sammen og truede dem, der vilde forhindre dem i at opretholde deres Neutralitet, med Krig. Det kunde der nu for saa vidt være god Mening i, men for at være Medlem af et saadant Forbund, for at kunne have Værdi i et saadant Forbund, er det naturligt, at man maa kunne lægge et Lod i Vægtstaaen, selv om det end kun er et lille Lod; men det kan man selvfølgelig ikke, undtagen man har en mobil Hær og Flaade, thi ellers er man fuldstændig værdiløs som Allieret, og det er af den Grund, at vi, som altid have været mod Kjøbenhavns Befæstning, sige, det er ingen Opgave for et Land at indskrænke sig til et Forsvar for Hovedstaden, det er overhovedet ingen Opgave for et Land eller en Krigsmagt kun at være baseret paa et Forsvar; men man maa være baseret paa at kunne anvendes under de Forhold, Omstændighederne kræve. Der har været Tale om at indskrænke Søeren, og der er endnu Tale derom. Der gaar Rygter i Søeren om, at Resultatet skulde være et Kompromis, hvorefter en Eskadron Kavalleri og noget Infanteri skulde nedlægges til Fordel for Udbidelsen af Artilleriet, det have De ganske sikkert alle hørt. Jeg mener, at det vil være et af de bedste Beviser paa, hvor uheldig vor Ordning vilde være lavet, det vilde netop være at brække Spidsen af sit Spyd for at forstærke sit Skjold. Naar jeg fremfører disse Udtalelser, saa siger jeg her i Tinget, hvad jeg ofte har sagt uden for Tinget. Det er, fordi jeg er Krigsmagtens Ven, jeg er ikke Forsvarsnihilist. Det vilde være daarligt, om jeg, der frivillig i min Ungdom har valgt den militære Vej, vilde optræde som Krigsmagtens Fiende, og det er jeg heller ikke, jeg er Krigsmagtens Ven. Men jeg ønsker, der skal stilles Krigsmagten en Opgave, som den kan løse, og naar den ærede Krigsminister har udtalt, at vi her til Lands ikke

tenke paa at opstille noget i Retning af Krigsmagt, som kan sammenlignes med, hvad man har andre Steder, saa er det ganske forkert, vi skulle derimod netop opstille noget, som kan sammenlignes dermed. Naar vi tale om en Nation, der er 10 Gange saa stærk, saa talrig eller saa rig som vi, saa maa der naturligvis kun sammenlignes paa den Maade, at vi dividerer med 10; men paa den Maade, man her er gaaet frem, kunne vi ikke sammenlignes med nogen Nation, fordi vi have baseret vor Krigsmagt paa Forsvar, hvilket en Krigsmagt overhovedet ikke kan baseres paa.

Nu kan man nok sige, at det er ikke tilstrækkeligt at ville kritisere, man maa ogsaa sige, hvad der skal sættes i Stedet. Jeg er ganske af den ærede sidste Talers Mening, at det militære Spørgsmaal er af overordentlig Betydning, det er det, som til syvende og sidst har rejst hele den politiske Konflikt, vi leve under, og det er fremdeles det, der nærer den, og naar vi skulle ud af den, er det det militære Spørgsmaal, der maa løse den. Det er den Maade, hvorpaa det militære Spørgsmaal er blevet løst af Ministeriet, som har slugt alle vore Penge, og som har gjort, at vi ikke for Øjeblikket have Penge til andre nyttige Foretagender. Naar man vil tale om, at der ikke er nogen Mulighed for at løse Konflikten, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at det, der navnlig er Tale om, er den Kjøbenhavnske Fæstning, den Kjøbenhavnske Landsfæstning. Jeg har paadist, hvorledes denne ikke er fuldstændig med Hensyn til Befæstning, men tværtimod er saa ufuldstændig som vel muligt. Lillige er der ikke en Landsbefæstning hele Vejen rundt, idet en hel Del af Vhen aldeles ikke er beskyttet, i alt Fald kun paa en Maade, der for Øjeblikket er saa lidet tidsvarende, at man kan sige, at den slet ikke er beskyttet. Men foruden denne Befæstning er der jo ogsaa Kjøbenhavns Søbefæstning, Nu har man hørt udtalt fra forskellige sagkyndige, at en By maa forsvares helt rundt, at det er ganske ufornuftigt at tale om Søbefæstning uden Landsbefæstning, men det er ikke rigtigt. En By kan meget godt være beskyttet mod Søiden uden at være en Landsfæstning, der er ikke det mindste i Vejen for, at en By kan være beskyttet mod Angreb af en fjendelig Flaade uden at behøve at være en Landsfæstning, eller uden at der er nogen fornøftig Grund til at gøre den til en Landsfæstning. Der vilde ikke være noget til Ginder for, at Kjøbenhavn, hvis man kunde affpærre Drefund ved Helsingør og ligesaa mod Syd, vilde være forsvaret mod Angreb fra Søiden, og der vilde derfor slet ingen